

Petr Hájek: Kafkova Praha v Orwellově světě: V Berlíně tamní nepodvolení demonstrují za mír. V Praze řeční Američanův hmyz za válku. Hnutí odporu? Všichni proti všem! Copak jim už opravdu přeskočilo? Život je jinde. Zachraňme náš stát!

- CZ24 News | 27. února 2023

ČESKO: PETR HÁJEK s úžasem sleduje, jak se na podzim spontánně stvořené Hnutí odporu rozkládá na prvočinitele a varuje před zduřelými osobními ambicemi a nezodpovědností těch, kteří by chtěli stát v jeho čele

Není vyloučeno, že mnohým dosud relativně normálním lidem začíná z toho všeho umělého chaosu a zmatku kolem nás trochu přeskakovat. Jak si jinak vysvětlit, že síla, která se na podzimních protivládních demonstracích jevila tak mohutná a jednotná, až pětidemoliční politiky pořádně vystrašila, se začíná tříštit a drolit? Že by důsledek exemplární porážky – nechme teď stranou do jaké míry šlo či nešlo o podvod – v prezidentské volbě? To by ale logicky velelo k ještě užšímu propojení opozičních sil na parlamentní i mimoparlamentní úrovni. Proč však v reálu vidíme pravý opak?

Za našimi hranicemi se přitom v našem bezprostředním okolí konečně něco podstatného děje.

Projevilo se to poměrně přesvědčivě právě tento víkend při ročním výročí války Západu proti Rusku na Ukrajině. V Berlíně a dalších městech „starého Západu“ (včetně USA) proběhly docela mohutné protesty proti další eskalaci války, která, bude-li pokračovat, skončí pouze všeobecnou zkázou. U nás naopak: V Praze a zčásti i v Brně vlály ukrajinské vlajky a řečnili váleční štváči angažovaní Bidenovým Washingtonem – což nad jiné přesvědčivě dokumentovala i účast nového amerického ambasadora na Letné.

Dvě zleva proti policii

Více než padesát tisíc lidí protestovalo v Berlíně proti dalšímu posílání zbraní na Ukrajinu a za zahájení mírových jednání s Ruskem. Svolaly ji a promluvíly zde především dvě ženy: Politická postkomunistické Levice Sahra Wagenknechtová, spolu s feministkou (ovšem „tradičního stříhu“, žádné „me too“) Alicí Schwarzerovou. Obě jsou současně autorky Manifestu za mír, který zveřejnily před pár dny – a pod nějž se již podepsalo na 650 000 (!) dalších signatářů.

Ne že by tím neriskovali. Být nepodvolným v Německu je ještě dramaticky nebezpečnější než u nás. Tedy zatím. Jen než se fialovému Rakušanovi a spol. podaří v parlamentu prosadit plánovaná náhubková a další „železa“ ke kriminalizaci skutečné opozice. Jenže místo toho, abychom využili zbývajících krátkého času než nás sevrou ještě těsněji do kleští represe, hádáme se. A v Německu se spojují. Je to pro ně přitom velmi obtížné. O německé realitě svědčí už fakt, že na demonstraci vyzývající spolkovou vládu k zastavení další války proti Rusku bylo na půldruha tisíce policistů, zatímco na souběžně konané „vládní“ protiruské manifestaci jich samozřejmě stačila asi polovina.

Vajíčko a generál

„Vládní demonstranti“ si nakonec dovolili hodit alespoň vajíčko na ruskou ambasádu. Víc ne, protože i v báječně prosperujícím Německu jsou právě tak jako u nás vajíčka pomalu vzácnost a jsou drahá (i když podstatně levnější než ta naše po absurdní likvidaci celých chovů slepic pod záminkou „slepičího covidu“). Jinak to ale byla spíše nuda, jak už to na oficiálních provládních demonstracích bývá, protože účastníci to mají „zaplacené“ (jedno čím) tak jako tak.

Právě naopak tomu bylo na demonstraci protivládní. Četl se za bouřlivého souhlasu mírový Manifest a mezi demonstranty nebylo vidět rozdílu. Sahra Wagenknechtová je sice bývalá komunistka, ale demonstrovali spolu s ní i členové relativně pravicové (podle tamních korporátních médií dokonce „krajně pravicové“) Alternativy pro Německo (AfD). Od mírové demonstrace se naproti tomu distancovala vláda i kancléř Scholz ze sociální demokracie. Ba i mnozí politici její vlastní strany (Levice) – což je obzvlášť pikantní. Zmatek zachvacuje tu jejich „duhovou“ vládu.

A hle: na demonstraci nepodvolených (odleva doprava) vystoupil i bývalý generál bundeswehru Erich Vada. Také on naléhal na ukončení válečnické rétoriky, se kterou má právě Německo zvlášť děsivé zkušenosti, a kromě jiného řekl: „Je naivní věřit, že Rusko lze vojensky porazit bez jaderné války.“

A to právě ve chvíli, kdy Vladimír Putin v rozhovoru pro televizi a rozhlas konstatoval, že Rusko nemá jinou možnost než vzít v úvahu jaderný potenciál NATO, protože tato vojenská aliance vedená Spojenými státy usiluje o zničení Ruska (což podle jaderné doktríny je důvod k jejímu použití): „Všechny hlavní země NATO prohlásily, že jejich hlavním cílem je způsobit nám strategickou porážku. Chtějí, aby náš lid trpěl, jak říkají. Můžeme v těchto podmínkách ignorovat jejich jaderný potenciál?“

Zkušený generál Vada dal jasně najevo, že si toto nebezpečí dobře uvědomuje.

Američanův pražský hmyz

To v Praze, o pár kilometrů východněji řečnil jinačí generál. Unikátní. Vždyť prošel vpravdě kafkovskou „proměnou“ (v ní se loajální úředník jednoho rána probudí proměněn v ohyzdný velký hmyz). Tento bývalý rozvědčík Varšavské smlouvy, pak NATO – a nyní již přímo Pentagonu – jenž zasedne svou „hmyzí podstatou“ za několik dnů sídlo českých králů, mluvil na ukrajinské vládní demonstraci. Na Letné, kde jeho soudruh ministr vnitra Rakušan nechal nedávno vyvěsit Vladimíra Putina v umrlčím pytli. Řečnil spolu s ním také americký velvyslanec k davu Ukrajinců protkaných pro forma občas nějakým podvoleným Čechem.

Budoucí „hmyzí prezident“ ukrajinským emigrantům (jejichž mužská část se zde skrývá zatím úspěšně před povolávacím rozkazem, ale asi jim to dlouho nebude nic platné) sdělil, že jejich země – tedy to, co z ní po válce zbyde – bude rovněž zašoupanuta do amerického NATO. Prý si to zaslouží za „dodržování standardů a obranu hodnot, které jsou důležité pro nás všechny“. Myslel tím doufejme jen účastníky divadla u zdi orwellovského ministerstva Pravdy, které právě připravuje zákony na definitivní pohřeb svobody slova a projevu. Že bychom za tyto „standards a hodnoty“ šli (po šéfm generálního štábu Řehkou opětovně avizované mobilizaci) položit své životy „my všichni“ lze bez vyvolání občanské války předpokládat jen stěží.

A soudruh velvyslanec Spojených států amerických Bijan Sabet jej doplnil: „Jsem hrdý, že dnes tu mohu stát s vámi a opakovat své jednoduché poselství. Stojíme na straně Ukrajiny, stojíme s vámi a nikam neodejdeme. Sláva Ukrajině!“ zakončil banderovským nacistickým pozdravem, aniž možná tušil, že na této pláni jeho jinak formulované „Na věčné časy a nikdy jinak!“ už také párkrát

v minulosti zaznělo. Ale protože Žádný plán nikdy nevyjde, už tu ten nesmysl nějaký čas nikdo nevyřvával – protože stěhování bolševismu (tentokrát „duhového“) za oceán přece jen chvilku trvalo.

Zbláznili se?

Na rozdíl od Berlína a dalších měst se v Praze žádná mírová protivládní demonstrace nekonala. Ne že by se nějaké nepřipravovaly. Třeba Jiří Paroubek právě sjednocuje levici – prý včetně komunistické – a nějakou demonstraci chystá. Tu za mír, na výročí nevyhlášené války NATO a Západu proti Rusku, si ale nechal proklouznout mezi prsty. Přesně řečeno by se k něčemu takovému 25. února vůbec neodhodlal. Asi mu to neschválila (jinak jistě úctyhodná) bojovnice Jana Wolfová, které se již podařilo přivést ke krachu nejedno opoziční seskupení – a proto si ji zřejmě expremiér Paroubek vyvolil za hlavní „manažerku“.

Také Jindřich Rajchl a jeho PRO chystají demonstraci. Na 11. březen – kdo ví proč až dva dny po inauguraci kafkovského „hmyzu“ na Pražský hrad – což by přitom asi jediné dávalo zvolenému termínu jasnou legitimitu. Sice velmi přesvědčivě burcuje proti vládě a jejím šíleným krokům vůči miliónům důchodců a dalším miliónům odsouzeným k žebrotě, ale z nepochopitelného důvodu ze své demonstrace kromě jiných vylučuje – právě tu „paroubkovskou levici“. Odpovědí je, že prezidentský kandidát KSČM a aktuálně policejním režimem stíhaný Josef Skála o Rajchlovi zase vysílá do éteru rozhořčená stanoviska.

S Rajchlem se spojit odmítá také Okamura, přičemž jeho prezidentský kandidát Jaroslav Bašta ve veřejné diskusi chválí vládu, že byla součástí tlaku na státy, které váhaly dodávat na Ukrajinu zbraně. A zatímco my, kdo jsme ho volili, omdlíváme, Jindřich První kontaktuje Andreje Babiše – jako by nevěděl, že odcházející velikán covidismu, „úspěšných lockdownů“ a vakcinační totality (proti němuž tak přesvědčivě bojoval) právě balí kufry, ze msty a ublížené ješitnosti zběsile útočí na jediného skutečně opozičního Okamuru snad fanatičtěji než Rakušan s Pekarovou, prodává Mafru (podle některých dokonce i Agrofert) a míří na odpočinek do svých paláců. To se opravdu už všichni zbláznili?

Život je jinde

Čest nepodvolených tak během „Válečného 25. února“ zachraňovala alespoň iniciativa Zachraňme náš stát (ZNS), která v sobotu zveřejnila svůj manifest (je na našich stránkách k podpisu), v němž praví: „Vyzýváme každého obyvatele naší krásné země, kterému jde o zachování míru a samotné její existence, aby se přestal bát, aby se přestal hrbít před narůstající cenzurou a řekl jasné NE této vládě!“ Aspoň jediný hlas proti válce.

Ale to je samozřejmě málo. Ostatním už se nevrátí promarněná příležitost k razantnímu vystoupení proti válečné vládě, válečnému prezidentovi (ten odcházející po své vlastní „kafkovské proměně“ už nebyl o nic lepší), většinově válkychtivému, podvodně dosazenému parlamentu. A samozřejmě proti všem těm jejich ohavným mediálním „sluhům národa“ – dle vzoru Zelenského, jenž přes média uchopil moc a svou zem poskytl Anglosasům a NATO jako nástupiště na Rusko, byť to znamená její totální zničení.

Spojení všech sil, které u nás tuto válku odmítají – stejně jako nevyhlášenou válku vlády proti vlastnímu národu – je jedinou šancí k relativně účinnému odporu. Podle všeho však většina těch, kdo by tento odpor měli ve veřejném prostoru reprezentovat a artikulovat, je tolik zasažena vlastními osobními ambicemi, že pro stromy nevidí les.

Pokud velmi rychle všichni nepochopí, že (řečeno se skvělým titulem špatného Kunderova románu)

Život je jinde, brzy ztratí důvěryhodnost. A v horším případě zcela rozloží Hnutí odporu na součástky, s nimiž si fialový hnus pohraje jako s dětskou stavebnicí. Přitom je to tak jednoduché:

Zachraňme náš stát!

AUTOR: Petr Hájek

[ZDROJ](#)